

I denne Forbindelse bemærkes, at de af Udvalget foreslaaede, ovenfor omtalte Forenklinger vil medføre nogen Besparelse, hvis Størrelse dog ikke nøjere kan angives. Ogsaa Forslaget ad § 81, 5te Stykke, om, at Aarslisterne skal ligge til almindeligt Eftersyn paa vedkommende Retskontor, men ikke som hidtil offentliggøres i Statstidende, vil medføre nogen Besparelse.

VI. *Særlige Regler om Afhøring af Børn* (Forslag ad §§ 29 i Slutningen, 184, 194, 767, 4de Stykke, 807 og 818).

Angaaende dette Emne kan Udvalget i det hele tiltræde det staaende Retsplejeudvalgs Standpunkt i Punkt 10 af dets Skrivelse til Justitsministeriet af 15. December 1927, trykt som Underbilag til Bilag 6 til Folketingsudvalgets Betænkning af 10. December 1928.

Med Hensyn til de foreslaaede Regler finder man iøvrigt kun Anledning til at bemærke, at Reglen i § 184, nyt 2det Stykke, 1ste Punktum og i § 767, nyt 4de Stykke gaar ud paa, at de om Afhøring af Vidner i § 824 og om Sigtedes Forklaring i § 765 foreslaaede Bestemmelser, naar den paagældende er under 15 Aar, frit skal kunne fraviges af Dommeren, uden at „særlige Omstændigheder“ behøver at kunne paa-vises, idet Tilfældets særlige Beskaffenhed allerede foreligger som Følge af vedkommendes unge Alder.

Ad VII. *Ændringer i Reglerne om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel m. m.* (Forslag ad Fjerde Bog, Elvte Afsnit, Kapitel 93 a [§§ 1018 a—1018 m] og som Konsekvens heraf Forslag ad §§ 683, 687, 701, 778, 792, 799, 815, 830, 841, 910, 926, 945, 947, 960, 966, 988 og 1008).

Allerede Straffeprocessudvalget af 1921 havde stillet Forslag om, at de nugældende processuelle Regler paa dette Omraade simplificeres, bl. a. ved Ophævelse af Bestemmelsen i Lovens § 966, 2det Stykke, om, at de der nævnte Sager kan forfølges i tre Instanser, og af Bestemmelsen i § 688 Litra e om, at man altid kan forlange Erstatnings-spørgsmaalet afgjort under Medvirken af

Nævninger, selvom Straffesagen ikke har været behandlet som Nævningesag. Disse Forslag blev vedtaget af begge Rigsdagens Ting i Samlingen 1928—29.

Nærværende Udvalg er enigt i, at den processuelle Fremgangsmaade bør forenkles, men formener, at ogsaa de materielle Regler bør ændres, idet de i Praksis paa nogle Punkter har vist sig utilfredsstillende, jfr. nedenfor. Man har derfor gennemgaaet alle Lovens herhenhørende Bestemmelser og stiller et samlet Forslag til nye Regler angaaende dette Emne. Dette Forslag adskiller sig i formel Henseende fra den nugældende Ordning ved, at Reglerne foreslaas samlet i et særskilt Afsnit af Loven, medens de nu staa spredt paa mange forskellige Steder.

Om Forslaget bemærkes iøvrigt følgende:

A. *De materielle Betingelser for Erstatning.*

De første danske Regler om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel m. v. blev givet i Lov Nr. 52 af 5. April 1888. Hovedindholdet af denne Lov gaar ud paa, at den, der har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, har Krav paa en af Retten fastsat Erstatning for den Lidelse, den Tort og det Formuestab, der er tilføjet ham ved Frihedsberøvelsen, naar det efter de fremkomne Oplysninger maa antages, at han er uskyldig i den Forbrydelse, hvorfor han var fængslet. Saadan Erstatning tilkommer ogsaa den, der har været underkastet Varetægtsfængsel, skønt Sigtelsen angaar et Forhold, der ikke kan straffes strengere end med Bøde eller simpelt Fængsel. Retten til Erstatning bortfalder, dersom den paagældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen, dog at delvis Erstatning kan gives, naar det udviste urigtige Forhold skyldes Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforstaaelse. Endelig har den, der i Henhold til Dom har udstaaet Straf, Krav paa Erstatning, naar det paa behørig Maade afgøres, at Straffen ikke af ham har været forskyldt.